

Beeld/spraak

Hugo MARIS / Jozefien VAN HUFFEL

LEUVEN | Een bibliotheek met lege kasten. Het klinkt als een café zonder bier, maar toch lokte het onlangs volk. De Maurits Sabbebibliotheek van de faculteit Theologie en Religiewetenschappen aan de KU Leuven is gerenoveerd en uitgebreid. Zeshonderd meter nieuwe kastplanken wachten op bijkomende kostbare handschriften, wiegendrukken en andere zeldzame boeken. Een plek is alvast ingenomen. Tegelijk met de opening keerde immers de Bijbel van Anjou, die twee jaar lang werd onderzocht en tentoongesteld, terug naar huis.

Doe de peststop-wave!

ZieZoZorgen

Lieve SWINNEN

” In oktober 2011 pleegde Lisa zelfmoord. De oorzaak: pesterijen. Haar broer Thibault wil via Facebook een peststop-wave ontketenen. Kom op tegen pesten. Zeg: „Stop!” Kom ervoor uit en laat het weten aan de buitenwereld. Zet het in je Facebook Status en spreek het uit wanneer je van iemand houdt. Onderneem actie, maak mensen (en jongeren) bewust van wat pesten met iemand kan doen. Zanger/presentator Brahim en Ketnet-wrapster Charlotte – ondersteund door Ketnet, *Yeti* (gratis tijdschrift voor het vijfde en zesde leerjaar) en het Vlaams Netwerk Kies Kleur tegen Pesten – roepen leerlingen en leerkrachten op om op 16 februari om halftwee massaal mee te doen met de *Move tegen pesten*.

Er is – gelukkig – meer aandacht voor dit onderwerp dan voorheen. Meteen denk ik dan aan een van mijn eerste patiënten. Krista werd zo’n twintig jaar geleden verwezen omdat ze gepest werd. De boodschap van de leerkrachten toen was: „Krista zoekt het zelf. Ze moet zich anders gedragen.” Sessieslang wilde Krista geen woord zeggen, zo verontwaardigd was ze. Waarom werden de pestkoppen niet naar de dokter gestuurd?

Ze had gelijk. Ik herinner me niet dat ik ooit rechtstreeks de vraag kreeg een pestkop te behandelen. De ongenueanceerde visie – wie gepest wordt, vraagt erom – is gelukkig verdwenen. Geen enkel kind vraagt daarom. De

gevolgen van pesterijen zijn enorm. Gepest worden houdt in dat mensen jou niet respecteren. Je bent niet welkom, je wordt buitengesloten, vernederd. Dat tast je zelfbeeld ernstig aan. Je gaat twijfelen en geeft jezelf de schuld. Je kunt niet geloven dat er nog iemand om je geeft. Je gaat je isoleren. Angsten, nachtmerries, lichamelijke klachten en depressies (met alle gevolgen van dien) zijn geen uitzondering. Op langere termijn kan het je beperken in je ontwikkeling. Je raakt ervan overtuigd dat je tot niets goeds in staat bent, je wordt te voorzichtig in sociale contacten, je gaat intimiteit vermijden.

Ouders hopen allemaal dat hun kind niet wordt gepest. Vaak verbergen kinderen voor hun omgeving wat er gebeurt. Het nieuwe cyberpesten – gemene sms-en, pesten en roddels verspreiden via e-mail, inbreken in iemands computer, een haatcampagne opstarten via Facebook – is heus niet makkelijk op te sporen. De macht van internetpesters: ze zijn anoniem, achter hun scherm hebben ze veel minder durf nodig, ze kunnen dag en nacht te werk gaan. En: ze zien de reactie van hun slachtoffer niet, waardoor er helemaal geen rem op staat.

Het hoeft niet te verbazen dat veel jongeren cyberpesten beschouwen als een grap. Voor Jonas, een jongen met autisme, was het sms’je „we zullen je morgen wel krijgen” echter geen grap. Zijn zondagavonden werden

maandenlang verpest door de angst opnieuw een bericht te krijgen. Nog een opmerkelijk verschijnsel: cyberpesters zijn vaker meisjes dan jongens, terwijl het bij het ‘reguliere’ pesten net andersom is.

Hopen ouders ook dat hun kind geen pestkop is? Een dilemma, me voorgeschoteld tijdens een interview, handelde over de vraag of je als ouder moet ingrijpen wanneer je dochter vertelt dat een klasgenootje gepest zal worden. Men wilde een gemene tekening van een dikzak in haar boekentas verstoppert.

Heel belangrijk: praat met je kinderen. Wat zien en horen ze rondom zich? Vinden ze het normaal dat iemand gepest wordt? Kennen ze de risico’s van het internet? Bevorder hun inlevend vermogen. Hoe zouden zij het vinden als zoiets met hen gebeurt? Kunnen ze zich voorstellen wat je dan denkt, voelt? Is het grappig je te amuseren ten koste van een ander? Bespreek wat ze willen doen. Meeloper zijn? Durven ze een pestkop aan te spreken op zijn/haar gedrag?

Ik herinner me een gesprek aan tafel van jaren geleden. Simon vertelde hoe zijn beste vriend die ochtend was gepest. Verontwaardiging troef! De boodschap die beslist bleef hangen: keur dit nooit goed en reageer!

Mijn oproep: laat morgenmiddag een kleine tsunami Vlaanderen wakker schudden.”